

Pitkäranta, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Zelfde vraag als vraag 1 in zaak C-9/97. ⁽¹⁾
2. Is het in strijd met het discriminatieverbod, het evenredigheidsbeginsel of andere beginselen van Gemeenschapsrecht, dat die vergoeding wordt ontzegd aan een minderjarige die gewoonlijk in de omgeving van Helsingki op ongeveer 70 km van het centrum van het landbouwbedrijf bij zijn voogd woont, wanneer hij zelf noch zijn voogd op het bedrijf zelfstandig landbouw kan beoefenen?

⁽¹⁾ PB nr. C 74 van 8. 3. 1997, blz. 15.

Beroep, op 24 maart 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland
(Zaak C-121/97)
(97/C 166/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 maart 1997 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Dr. G. Zur Hausen, juridisch adviseur bij de Commissie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens artikel 171 van het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door het Jagdgesetz van Saarland niet in overeenstemming te brengen met het arrest van het Hof van 3 juli 1990 in zaak C-288/88 ⁽¹⁾;
2. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland voor elke dag na de betekening van eerderegenoemd arrest, waarop zij de onder 1 genoemde verplichtingen niet is nagekomen, een dwangsom van 26 400 ecu aan de Commissie moet betalen op rekening H 1 KEG „Eigene Mittel der EG” bij de Bundeskasse te Bonn;
3. de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten van de procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In artikel 171, lid 1 van het EG-Verdrag wordt weliswaar geen termijn vastgesteld waarbinnen de uit een arrest van het Hof voortvloeiende verplichtingen door de betrokken lidstaat moeten worden nagekomen, doch hij moet onverwijld met de uitvoering van het arrest beginnen en deze zo spoedig mogelijk afronden.

Het verzoek om oplegging van een dwangsom is gebaseerd op artikel 171, lid 2, van het EG-Verdrag. Voor de hoogte van het genoemde bedrag heeft de Commissie de in PB nr. C 242 van 21. 8. 1996 bekendgemaakte berekeningsmethode toegepast. Voor de vaststelling van de ernst van de inbreuk heeft zij in aanmerking genomen, dat slechts een enkele bepaling in een enkele deelstaat nog niet in overeenstemming is met de bepalingen van Richtlijn 79/409/EEG ⁽²⁾ van de Raad, en dat het eerder een formele inbreuk betreft, omdat geen concrete gevallen van milieuschade in verband met de toepassing van de thans in het Saarland geldende regeling bekend zijn geworden (coëfficiënt 1/20). De duur van de inbreuk acht de Commissie aanzienlijk (coëfficiënt 2/3). Met het oog op de afschrikkende werking van de gevorderde dwangsom baseert de Commissie zich op een aan de lidstaten meegedeelde berekeningsformule, waarin de relatieve positie van elke lidstaat op het punt van zijn bruto nationaal product en het gewicht van zijn stem in de Raad overeenkomstig artikel 148, lid 2 van het EG-Verdrag tot uiting komt.

⁽¹⁾ Jurispr. 1990, blz. I-2721.

⁽²⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

Beroep, op 24 maart 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland
(Zaak C-122/97)
(97/C 166/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 maart 1997 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Dr. G. Zur Hausen, juridisch adviseur bij de Commissie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens artikel 171 van het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door het arrest van het Hof van 17 oktober 1991 in zaak C-58/89 ⁽¹⁾ niet uit te voeren;
2. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland voor elke dag na de betekening van eerderegenoemd arrest, waarop zij de onder 1 genoemde verplichtingen niet is nagekomen, een dwangsom van 158 400 ecu aan de Commissie moet betalen op rekening H 1 KEG „Eigene Mittel der EG” bij de Bundeskasse te Bonn;
3. de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten van de procedure te verwijzen.